

Naljatilgad.

1. Lübile ja mõnus. Brandenburgi markgrabi Johann jätkis sagodabte oma võladel kaua maksmata, ebt ta käll muidu tubli ja loetluhoidev majavida ja oli. Tema vürstitegija Nürnbergis oli seda mitu korda näba saanud ja kirjutas übel vääval markgrabiile selle pärast järgmisel kirja: „Tere tere, Markgrabi berra! Teie püss on malmis. Kui Teie minule raha saadate, siis saadan mina Teile püssi. Kui Teie minule raha ei saada, siis ei saada mina Teile ka püssi. Jumalaga!.. Markgrabi ei pannud seda lugugi vahaks, muid mässis roba ja sai püssi.

2. Adwofaadi ees. Adwofaati ütleb turjategi jolle: „Kas null hõbi ei ole fa, et lõik su mõtted üksi turjategemise päale läimad ja et fa peaaegu üksi turjategemisest elad!“

Turjategi vastab: „Kas siis Teiega lugu teisiti on, adwofaadi berra!“

3. Ruuminglitsona. Prantsuse tuningas Ludvig XII. oli waga targalt loetluhoideja valitseja. Ta ei sulutanud munde osjade eest raha, kui üksi nende eest, mis talle just hõda väälast maja olevad. Kord julges üks näitemängija selle üle teguni avalikult vilgata. Kui tuningas fest kulus, üles ta ilma paha meeleta: „Parem on, kui nad minu liisiduse üle naeravad, kui et nad minu liigraistamise üle nutakivid.“ Oliksivad tema järeltulejad seda boolega täbele pannud.

4. Ettevõatilf. Mees ütleb kappi waadates: „Kas siis jälle selle terve pudeli täie mitu on ära joonud?“

Naene vastab: „Mina'p see olin; ma tegin seda selle väälast, et sina joomise maha jätabid, siis kui null mitu ei ole, ja kui mina tölk ära joon.“

5. Poja soow. Poeg: „Kulla pal iia, mis si ei osta mulle seda ilusat wäikest hobujit, mis null eila laabat näitasin?“

Iia: „Ostatstu null, aga mässab liig palju raha.“

Poeg: „Mõdi nii, üksi selle väälast fa ei osta? —

Kaval veiss!

6. Etsamis. Professor essemineerib studenti, kes töötrolls tahab saada: „Ala kui tölk higisse ajavad rohud ei mõju, mis Te siis baigega teete?“

Student (vastab): Siis saadan baige Teie ette esami tegema, null ta siis higisema hattab.“

7. Troost. Õiguse otsja lõub omal adwofaadi täest: „Rob, adwofaadi berra, kas siis tödeste armate, et mina oma protsessi laotan?“

Adwofaati vastab: „Oh, ärge muretsege ühli! Nii kaua kui Teie elate, ei töre see protsess otsagi.“

8. Poja armamine. Iia (poega linnades): „Oh sina wallatu selm! — Ago ool', ool', pane täbele, et ja nii üleonetu oled, null su omal lapsed üls kord null lo südame malu teemad, kui isegi isalö saad.“

Poeg: „Öi oi isa, külal sa ise wist siis lapsipõlves waga wallatu oled.“

9. Kooli poisi häda. Iia lõub pejalt: „Aga priidi, mis sa mitiad?“

Poeg vastab: „Selle väälast, et mina täna loolis lõige eismiesels sain.“

Iia: „Sina rumal, selle üle pealsid ju töömuistama!“

Poeg (nuttides): „Jah, kuda ma wdin töömuistada, fest nii pea kui nüüd ülo teine minu ette jõueb, siis saan siu täest kobe ucha päale.“

10. Wahet. Kals sõpra õlle kauu juures istudes. Gümene: „Kuule, ütle mulle sõber, mis wahet on silla ja öleskonnu wahel.“

Teine: (uidileb järete).

Gümene: „Rob hää lõll, kui sina seda wälja ei soa, siis tahab sind armomises aidata: Wacta, sillast läib tööt üle, aga öleskannust et midagi.“

11. Junbeli pidu oma viisi. Perenaeene lõub türdrulu täest: „Kuule, Maret, lust see tuleb, et sa täna nii pühapäeva lombel riides oled?“